



Nana Hauges prædiken 3. søndag efter påske

Taler

Nana Hauge
Sognepræst

Dato

30. april 2023

Sted

Hårslev og Padesø Kirker

Omstændigheder**Prædikentekster**

Esajas' Bog kapitel 54, vers 7-10
Hebræerbrevet kapitel 13, vers 12-16
Johannesevangeliet kapitel 16, vers 16-22

Salmer

Giv mig, Gud, en salmetunge
Han kom til os fra Himmerige
En liden stund
—
Herren han har besøgt sit folk
Jesus, livets sol og glæde
Solen stråler over vang

1 One life, live now. Sådan stod der på bagsiden af en bil, der susede forbi mig, da jeg forleden kom cyklende gennem Ore.

5 Det kan oversættes sådan: Du har kun et liv, lev det. Lidt en floskel er det, men sikkert velment. For det er da rigtigt, at vi skal leve livet, og ikke udskyde alt det vi gerne vil indtil det er for sent. Spis, drik og vær glad for i morgen skal du dø, som der også står der i Prædikerens bog.

10 I Prædikerens bog er dette dog et udtryk for håbløshed og tomhed. Det er en erkendelse prædikerens har nået på baggrund af en anden erkendelse: nemlig den at alt er tomhed. Endeløs tomhed.

15 Når det forholder sig sådan, så kan man lige så godt bare give den gas. Der er ingen mening, ingen evighed, ingen der stiller dig til regnskab, der er ingenting. Der er ingen pligter eller bud. Intet himmelsk perspektiv i noget af det du gør. Der er fri bane for magthavere, ingen grænser for menneskets selvudfoldelse, for der er kun et liv og du skal have mest muligt ud af det for dig selv.

20 Faren ved sådan en indstilling til livet, - at der kun er et og du skal have mest muligt ud af det, er nemlig, at de andre så nemt bliver midler for din lykke – og ikke dit ansvar og opgave sådan som det er tilfældet, hvis dit liv har et

evighedsperspektiv.

- 25 Hvilken risiko var den middelalderlige løftebryder ikke udsat for, skriver Martin A Hansen (MAH) i et lille skrift med titlen Den mørke middelalder.

Vor tids tyranner, skriver MAH, kender nemlig ikke den hæmning, som var middelalderherskerens og nutidsmennesket ejer derfor ikke denne dybe trøst,
30 for man tror ikke længere på bod efter døden.

Skriftet, fornemmer man, er et opgør med synet på middelalderen som netop MØRK. For MAH mente ikke, den var mørk. Tværtimod. Middelalderen ejer en dyb trøst som nutidsmennesket har mistet.

35

Det er MAHs påstand at nutidsmennesket i grunden længes efter denne middelalderånd og han slutter sit lille essay med et håb om, at den ånd, der synes så fjern og fremmed, en dag må trænge ind i vores sjæl og styrke vores mod.

- 40 Det handler om det som Jesus taler om i dag. Den glæde, som der ikke kan mistes.

Der er masser af glæder, som vi vil miste og det er forfærdeligt, når det sker. Det græd Jesus jo selv over, da han skulle forlade denne verden. Han græd fordi der
45 er virkelig meget skønt ved dette liv, det er en stor og glædelig gave og som sådan skal det modtages og leves.

Men det er også sandt, at det hele en dag er ovre.

- 50 Livet vil forsvinde og falde fra hinanden og mulighederne vil lukke sig. Det sker en dag for os alle sammen.

Men Jesus lader os forstå at den sorg, sorgen over det mistede, at den skal blive til glæde.

55

En kort tid siger Jesus – dvs: Sorgen og gråden kun en parentes. Ikke en uvæsentlig parentes, men en parentes. For nu er det er ikke døden, der varer evigt men livet.

- 60 Det er hver eneste søndags budskab. Har været det i 1000 år her på denne lille

plet. Og i hver eneste kirke i dette kongerige.

Derfor burde der ikke være nogen sorg mere, men det er der.

65

For Kirken frygter stadig døden.

Den har det med at glemme, at Jesus stormede dødens tårne, som Grundtvig formulerer det.

70

Vi hører ganske vist Guds ord, men det er som om det dør på vores læber. Blegt som et lig ligger det på vores tunger. Siger Grundtvig.

Og så kommer sorgen og anfægtelsen. Er det os, der er dårlige forkyndere? Svage i troen? Er vi ikke moderne nok? Har vi ikke en strategi eller nok brugerundersøgelser? Kommunikerer vi ikke nok? Er vi ikke i dialog med "verden"?

75

Eller er det verden, der så fuld af modstand?

80

Råbes der ikke højere nu end nogensinde om Guds død?

Så skynder vi os at tale mere humanitært i kirken, for at komme den afkristnede verden i møde. Vi klamrer os fast til verden for ikke at miste dens anerkendelse, for hver dag kan man jo læse statistikker om tal der går nedad og gode råd om, hvordan man skal have en vifte af tilbud for dem, der ikke tror.

85

Så jo – sorgen kender alle, der bekymrer sig om kirkens gerning.

Vejen til den glæde Jesus taler om, den glæde som ikke kan mistes, den lukker sig så ofte for os.

90

Kirken forstår ikke, hvad Jesus taler om.

Kirken forstår ikke, at det er jo ikke den selv, der skal gøre ordet levende. Det klarer Gud.

95

Men hvad nu hvis Kirken tror.

Hvad nu hvis jeg tror. På opstandelsen? Hvis jeg indser at dette liv er ikke det eneste der er. Hvis jeg ved at sorgen skal blive til glæde fordi, at alt hvad Gud har skabt skal fornyes og genskabes.

105 Ja så er der ingen grund til at frygte. Så kan kirken frimodigt forkynde at, alt hvad der er smukt og godt i denne verden er et spejl af det der skal komme. Så er livet nu ikke bare tomt og meningsløst og kort.

Det skal ikke bare leves, det skal leves ind i evigheden.

110

En kort tid kan vi derfor lade os tynge af sorgen, men kun en kort tid for så skal sorgen blive til glæde. Amen

Kilde

115 Manuskript tilsendt af taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

120 3. søndag efter påske, Første tekstrække, Prædiken, Prædikener fra 2000-tallet

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/nana-hauges-praediken-3-sondag-efter-paske>

125

130

135